

Sygn. akt V KO 33/20

POSTANOWIENIE

Dnia 8 maja 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **D. K. (K.)**,
skazanego z art. 148 § 1 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu,
w dniu 8 maja 2020 r.,
wniosku skazanego o wznowienie postępowania,
zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 14 maja 2009 r., sygn. akt II AKa (...),
utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Ś.
z dnia 17 lutego 2009 r., sygn. akt III K (...)
na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł :

**odmówić przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania
wobec jego oczywistej bezzasadności.**

UZASADNIENIE

Skazany D. K. wniósł do Sądu Najwyższego wniosek z dnia 18 marca 2020 r., który został potraktowany jako wniosek o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 14 maja 2009 r., sygn. akt II AKa (...), utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Ś. z dnia 17 lutego 2009 r., sygn. akt III K (...). Z uwagi na to, że w piśmie skazany nie wskazał żadnej z podstaw wznowieniowych, zarządzeniem Przewodniczącego Wydziału V Izby Karnej SN z dnia 18 marca 2020 r. zwrócono się do wnioskodawcy

o udzielenie – w terminie 7 dni – informacji, jakie to nowe okoliczności, nieznane w zakończonym, prawomocnym postępowaniu, mają stanowić podstawę wniosku o wznowienie postępowania, pod rygorem skierowania sprawy na posiedzenie w trybie art. 545 § 3 k.p.k. w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku. W odpowiedzi skazany D. K. w korespondencji z dnia 25 marca 2020 r. wskazał na potrzebę przeprowadzenia badań wariograficznych A. K. , podniósł zarzut fałszerstwa w opiniach DNA z 20.2.2007 r. i 1.12.2016 r. i przedstawił własną ocenę dowodu z opinii mechanoskopijnej. Ponadto zwrócił uwagę na swoją osobowość („typ neurotyczny”), która – jego zdaniem – wskazuje, że nie jest on zdolny do agresji.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wniosek o wznowienie postępowania jest bezzasadny w oczywistym stopniu i z tego względu podlegał oddaleniu w trybie art. 545 § 3 k.p.k.

Zgodnie z art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k., postępowanie sądowe zakończone prawomocnym orzeczeniem wznowia się, jeżeli - po wydaniu orzeczenia - ujawnią się nowe fakty lub dowody wskazujące na to, że skazany nie popełnił czynu albo czyn jego nie stanowił przestępstwa lub nie podlegał karze. Jak wskazuje się w orzecznictwie, nowe fakty lub dowody mogą stanowić podstawę wznowienia, gdy uprzednio nie były znane, nie tylko sądowi, ale również stronie. Podstawy wznowienia nie mogą jednak stanowić wszelkie nowe dowody lub fakty, a jedynie takie, które jednocześnie wskazują na jedną z trzech okoliczności wyczerpująco wymienionych w punkcie 2 art. 540 § 1 k.p.k. Nowe fakty, czy dowody, wskazywać mają na zaistnienie wysokiego prawdopodobieństwa błędu sądowego w zakończonym prawomocnie postępowaniu sądowym. Innymi słowy, muszą stwarzać duże prawdopodobieństwo uniewinnienia skazanego po wznowieniu postępowania, albo skazania go za przestępstwo zagrożone karą łagodniejszą niż to, za które go skazano. Tym samym nie chodzi jedynie o przedstawienie wątpliwości, co do wcześniejszych ustaleń faktycznych (*postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2018 r., III KO 27/18, LEX nr 2490299*). Należy przy tym zauważyć, że w trakcie postępowania wznowieniowego nie przeprowadza się postępowania dowodowego, a jedynie ocenia czy przedstawione przez stronę dowody odpowiadają podstawie wznowieniowej *noviter reperta*. W ograniczonym tylko zakresie sąd wznowieniowy jest uprawniony do dokonania czynności

sprawdzających (art. 97 w zw. z art. 546 k.p.k.), które prowadzone mogą być tylko w celu zweryfikowania podstaw wznowienia, a nie w kierunku uniewinnienia oskarżonego po ewentualnym wznowieniu postępowania karnego i uchyleniu wyroku. Postępowanie wznowieniowe nie służy także poszukiwaniu dowodów, a jedynie ocenie tego, czy nowe dowody lub fakty przedstawione przez żądającego wznowienia, dają podstawę do takiego rozstrzygnięcia (*wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 października 2019 r., V KO 20/19, OSNKW 2020/3/9*).

Odnosząc się, w świetle powyższych zapatrywań prawnych, do argumentacji wnioskodawcy, należy zauważyć, że żadna z kwestii poruszanych przez wnioskodawcę nie stanowi nowego dowodu w sprawie ani nie wpisuje się w pozostałe podstawy wznowienia postępowania, w tym tę określoną w art. 540 § 1 pkt 1 k.p.k., która wymaga stwierdzenia przestępstwa prawomocnym wyrokiem. W kwestii bowiem sfalszowania opinii DNA prokurator Prokuratury Rejonowej w O. odmówił wszczęcia śledztwa (sprawa V Ds. (...0). Trzeba zauważyć, że wskazywane przez wnioskodawcę zagadnienia: cechy jego osobowości, badań wariograficznych oraz fałszerstwa opinii DNA, zostały wskazane we wcześniejszym wniosku o wznowienie postępowania, który po wnikliwej analizie akt sprawy został uznany za oczywiście bezzasadny postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 14 grudnia 2017 r., sygn. akt V KO 95/17, utrzymanym w mocy postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 6 marca 2018 r. Z tego względu, wobec braku w tym zakresie jakiegokolwiek argumentacji, należy odesłać wnioskodawcę do treści ww. orzeczeń. Jeśli zaś chodzi o wskazywaną przez D. K. opinię z badań mechanoskopijnych, to oczywiste jest to, że nie stanowi ona nowego dowodu, a zaprezentowanie subiektywnej oceny, płynącej z oceny tego dowodu jest bez znaczenia dla kwestii wznowienia postępowania.

Mając na uwadze powyższe rozważania, nie stwierdzając podstaw do wznowienia postępowania z urzędu (art. 542 § 3 k.p.k.), Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

